

פרשת המן

וְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹקֵינוּ וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּזְמִין פְּרִנְסָה לְכָל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְסָתִי וּפְרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכֹל־לֵם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּזוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדִי שְׁנוּכַל לְעִבּוֹד עֲבוֹדָתְךָ וּלְלַמּוֹד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׁנִנֵּית לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבַר בְּאַרְץ צִיָּה וְעֶרְבָה

(ד) ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנחנו הילך בתורתך אם לא: (ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: (ו) ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים: (ז) ובקר וראיתם את כבוד ה' בשמעו את תלנתיכם על ה' ונחנו מה כי תלונו {תלינו} עלינו: (ח) ויאמר משה בתת ה' לכם בערב בשר לאכל ולחם לבקור לשבע בשמע ה' את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על ה': (ט) ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני ה' כי שמע את תלנתיכם: (י) והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד ה' נראה בענן: (יא) וידבר ה' אל משה לאמר: (יב) שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהים לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני ה' אלהיכם: (יג) והיה בערב ותעל השלל ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת השלל סביב למחנה: (יד) ותעל שכבת השלל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ: (טו) ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהים הוא הלחם אשר נתן ה' לכם לאכלה: (טז) זה הדבר אשר צוה ה' לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: (יז) ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: (יח) וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: (יט) ויאמר משה אלהים איש אל יותר ממנו עד בקר: (כ) ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: (כא) וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונמס: (כב) והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: (כג) ויאמר אלהים הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר:

ד ויאמר ה' למשה הא אנא מחית לכוון לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסנון הנהכוון באורתי אם לא: ה והיה ביומא שתיאתא ויתקנון ית דהתנו ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום: ו ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי ה' אפיק ויתכוון מארעא דמצרים: ז ובצפרא ותחזון ית יקרא דה' כד שמיע (קדמוהי) ית תרעמותכוון על מימרא דה' ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא: ח ואמר משה בדיתו ה' לכוון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמיעו קדם ה' ית תרעמותכוון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכוון אלהו על מימרא דה': ט ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם ה' ארי שמיעו קדמוהי ית תרעמותכוון: י והנה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דה' אתגלי בעננא: יא ומליל ה' עם משה למימר: יב שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשאי תיכלון בסרא ובצפרא תשבעון לחמא ותדעון ארי אנא ה' אלהכוון: יג והנה ברמשא וסליקת סליו ונפת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא: יד וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלדא על ארעא: טו וחזו בני ישראל ואמרו גבר לאחוהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב ה' לכוון למיכל: טז דין פתגמא די פקיד ה' לקוטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתיכוון גבר לדי במשכניה תסבון: יז ועבדו כן בני ישראל ולקטו דאסגי ודאזער: יח וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו: יט ואמר משה להון אנש לא ישאר מניה עד צפרא: כ ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגזו עליהון משה: כא וילקטו יתיה בצפר בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר: כב והנה ביומא שתיאתא לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו כל רברבי כנשתא וחויאו למשה: כג ואמר להון הוא די מליל ה' שבתא שבת קודשא קדם ה' מחר ית די אתון עתידין למכא אפו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכוון למסרת עד צפרא:

פרשת המן

כד וּאֶצְנְעוּ וְתִיהָ עַד צַפְרָא כְּמָא דְפְקִיד מִשָּׁה וְלֹא סָרִי וְרִיחְשָׂא לֹא הוּוּהּ בִּיהּ: **כה** וְאָמַר מִשָּׁה אֲכַלְוּהִי יוֹמָא דִּין אַרְי שְׁבִתָּא יוֹמָא דִּין קָדָם הָ יוֹמָא דִּין לֹא תִשְׁכַּחְנִיה בְּחֻקְלָא: **כו** שְׁתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְנִיה וּבְיוֹמָא שְׁבִיעָאָה שְׁבִתָּא לֹא יְהִי בִּיהּ: **כז** וְהוּוּהּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עַמָּא לְמַלְקָט וְלֹא אֲשַׁכְחוּ: **כח** וְאָמַר ה' לְמוֹשֶׁה עַד אֵימַתִּי אֲתוּן מְסַרְבִּין לְמִטְר פְּקוּדֵי וְאוּרְזִיתִי: **כט** חֲזוּ אַרְי ה' יְהִי לְכוּן שְׁבִתָּא עַל כֵּן הוּוּהּ יְהִי לְכוּן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְחַם תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אֲנִשׁ תַּחֲוֹתוּהִי לֹא יְפּוֹק אֲנִשׁ מֵאַתְרִיהּ בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: **ל** וְנַחוּ עַמָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה: **לא** וְקִרְוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יְת שְׁמִיה מִן וְהוּוּהּ כְּבֵר זִרְע גְּדָא חוֹר וְטַעֲמִיה כְּאַסְקֵרִיטוֹן בְּדָבֶשׁ: **לב** וְאָמַר מִשָּׁה דִּין פִּתְגָמָא דִּי פְקִיד ה' מְלִי עֲמָרָא מְנִיה לְמִטְרָא לְדָרִיכוֹן בְּדִיל דִּיחֻזוֹן יְת לְחַמָּא דִּי אוֹכְלִית יְתִכּוֹן בְּמִדְבָּרָא בְּאַפְקוּתֵי יְתִכּוֹן מֵאַרְעָא דְמִצְרַיִם: **לג** וְאָמַר מִשָּׁה לְאַהֲרֹן סֵב צְלוּחִית חֲדָא וְהִב תִּמְוִן מְלִי עֲמָרָא מִן וְאַצְנַע וְתִיהָ קָדָם ה' לְמִטְרָא לְדָרִיכוֹן: **לד** כְּמָא דִּי פְקִיד ה' לְמוֹשֶׁה וְאַצְנַעִיה אַהֲרֹן קָדָם סַהְדוּתָא לְמִטְרָא: **לה** וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ יְת מִנָּא אַרְבַּעִין שָׁנִין עַד דְּמִיתִיהוֹן לְאַרְעָא יְתִבְתָּא יְת מִנָּא אֲכָלוּ עַד דָּאֲתוּ לְסִיפֵי אַרְעָא דְכַנְעָן: **לו** וְעֲמָרָא חֲד מִן עֲסָרָא בְּתֵלַת סְאִין הוּוּהּ:

(כד) וַיִּנְיחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיְתָה בּוֹ: (כה) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי שֶׁבֶת הַיּוֹם לֵה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: (כו) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבֶת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: (כז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעַם לְלַקֵּט וְלֹא מִצְאוּ: (כח) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עַד אָנֹכִי מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: (כט) רְאוּ כִּי הִנֵּן לָכֶם הַשֶּׁבֶת עַל כֵּן הוּא נִתֵּן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְחֹם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל יָצָא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: (ל) וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: (לא) וַיִּקְרָאוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גֶּד לָבֹן וְטַעֲמוֹ כְּצִפִּיחַת בְּדָבֶשׁ: (לב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' מִלֹּא הָעֵמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאַרְץ מִצְרַיִם: (לג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה מִלֹּא הָעֵמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי ה' לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: (לד) כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה' אֶל מֹשֶׁה וַיִּנְיחוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמֶרֶת: (לה) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲכָלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה עַד בְּאֵם אֶל אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת הַמֶּן אֲכָלוּ עַד בְּאֵם אֶל קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן: (לו) וְהָעֵמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא:

אתה הוא ה' לְבַדְדָּךְ אֲתָה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָאֶרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֲתָה מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְאֲתָה הוּא שְׁעֲשִׂיתָ נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תְּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַם בְּמִדְבָּר הַמִּטְרָתָה לָהֶם לְחֹם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצִּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מִיָּם וְגַם נִתַּתְּ לָהֶם כָּל צְרִיכָהֶם וְשִׁמְלַתָם לֹא בָלַתָּה מֵעֲלִיָּהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנְנוּ וּתְפָרְנְסִינוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וּתְסַפִּיק כָּל צְרַכְנוּ וְצְרִכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרַבִּים בְּמַלּוּי וּבְבִרוּחַ בְּלִי טָרַח וְעֵמֶל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הִנְקִיָּה וְלֹא מִתַּחַת יַדֵי בֶּשֶׂר וְדָם:

יהי רצון מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכִין לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צְרַכְנוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחְיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרֵנוּ וְלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקְנוּ וְלְכָל עֵצָם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחְיֵנוּ כִּי הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעוֹט מִפְּעִלֵינוּ וְקִצֵּר חֲסָדֵינוּ וּמִזְעִיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וַיְהִיָּה מְזוֹנוֹתֵי וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזָרַעִי וְזָרַעִי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בֶּשֶׂר וְדָם.